

Αλλάζουμε τη Δημοκρατική Αριστερά για να αλλάξουμε τη κοινωνία

*Συμβολή στο Σχέδιο Θέσεων
του Αριστερού Δικτύου της Δημοκρατικής Αριστεράς*

Έκτακτο συνέδριο Δημοκρατικής Αριστεράς

2 - 5 Οκτωβρίου 2014

*«Τώρα πια μιλάμε χωρίς αυταπάτες, χωρίς ηθικολογικές προκαταλήψεις, χωρίς καμιά
επιταγή άνωθεν ευθύνης – για μια σκέτη αξιοπρέπεια»*

Μανόλης Αναγνωστάκης

Το περιθώριο '68 - 69

Η Δημοκρατική Αριστερά, μετά το επώδυνο εκλογικό αποτέλεσμα, πορεύεται προς το έκτακτο συνέδριο της προκειμένου να συζητήσει σε βάθος τα αίτια της ήττας, την πολιτική της πρόταση και την οργάνωση του κόμματος.

Ο τρόπος διαχείρισης της εκλογικής ήττας από την ηγεσία του κόμματος είναι καθοριστικός παράγοντας της περαιτέρω πορείας της Δημοκρατικής Αριστεράς με πρώτο διακύβευμα την οργανωτική και πολιτική της αυτοτέλεια.

Η μεγάλη υποχώρηση της Δημοκρατικής Αριστεράς στις ευρωεκλογές αποτέλεσε ένα οδυνηρό σοκ όχι μόνο για τα μέλη της αλλά και για ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας. Αυτό το αίσθημα της κοινωνίας είναι ελπίδα για όλους μας, μας ενθαρρύνει να συνεχίσουμε. Φαίνεται, υπάρχουν και άλλοι που θέλουν παρούσα τη Δημοκρατική Αριστερά ως υπεύθυνη, αριστερή και μεταρρυθμιστική δύναμη.

Τα πολιτικά κόμματα δεν είναι αυτοσκοπός και με βάση αυτή την παραδοχή τίθεται και το πρώτο ερώτημα περί της χρησιμότητας της Δημοκρατικής Αριστεράς στην πολιτική ζωή.

Όσοι και όσες συμμετείχαμε στην ίδρυση της πρέπει μέσα από ένα γόνιμο προσυνεδριακό διάλογο να απαντήσουμε με ειλικρίνεια για τους λόγους που προσήλθαμε σε αυτό το εγχείρημα, αν εμμένουμε σήμερα στην αυτόνομη οργανωτική και πολιτική συνέχιση του εγχειρήματος και αν εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι το κόμμα που συνιδρύσαμε είναι κόμμα της Αριστεράς και της Οικολογίας.

Θεωρούμε πως η Δημοκρατική Αριστερά θα είναι χρήσιμη για την χώρα αποσαφηνίζοντας την πολιτική της πρόταση και καταδικάζοντας πολιτικές που ασκήθηκαν στο πρόσφατο παρελθόν που στην ουσία δεν ήταν τίποτα άλλο από την ακύρωση του πολιτικού μας σχεδίου στο όνομα του κυβερνητισμού. Η Δημοκρατική Αριστερά δεν ήρθε στην πολιτική ζωή του τόπου για να ικανοποιήσει φιλοδοξίες τμήματος του στελεχιακού της δυναμικού.

Η βαθιά μας πεποίθηση στην ανάγκη ριζικών προοδευτικών μετασχηματισμών της ελληνικής και ευρωπαϊκής κοινωνίας στην κατεύθυνση του δημοκρατικού δρόμου για το σοσιαλισμό και η αναφορά μας στις αξίες της κοινωνικής αλληλεγγύης αποτελούν στοιχεία που μας ενώνουν όλους μας.

Με την ίδρυση της Δημοκρατικής Αριστεράς προσπαθήσαμε να δώσουμε τη δική μας απάντηση στο διογκούμενο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας για ριζική ανασυγκρότηση του πολιτικού πεδίου και διατυπώσαμε ένα εναλλακτικό σχέδιο κυβερνητικής εξουσίας.

Η ίδρυση της Δημοκρατικής Αριστεράς προσπάθησε να εκφράσει τους πολίτες, που αναζητούσαν ένα κόμμα στο χώρο της αριστεράς:

- σύγχρονο στη δράση του, τολμηρό στις επιλογές του, ανανεωτικό στην πολιτική του και σε διαρκή οικολογική εγρήγορση,
- που φιλοδοξεί να εκφράσει δυνάμεις της εργασίας, της γνώσης και της τεχνολογίας, του πνεύματος και του πολιτισμού, της οικολογίας και της νέας γενιάς,
- που είναι ευρωπαϊκό και πιστεύει στην από κοινού με την ευρωπαϊκή αριστερά, αναζήτηση λύσεων στα μεγάλα διεθνή και ευρωπαϊκά προβλήματα,
- που δεν αδιαφορεί για τη διακυβέρνηση της χώρας,
- που χωρίς αμφισημίες στον πολιτικό του λόγο, απαντάει στις προκλήσεις της εποχής αγνοώντας τις βεβαιότητες του παρελθόντος με εμπιστοσύνη στις ιδέες του και στον κόσμο του.

Η Ελληνική κοινωνία μας δέχτηκε ως την Αριστερά που επιδιώκει να εντάσσει τους πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες στη στρατηγική του δημοκρατικού δρόμου προς το σοσιαλισμό, ειδικά μέσα στις συνθήκες της οικονομικής, πολιτικής, κοινωνικής και πολιτισμικής κρίσης. Η αντιπαλότητα στον νεοφιλελευθερισμό μέσα από τη διεύρυνση της δημοκρατίας, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, των ανέργων, των νέων, των γυναικών, των μεταναστών, την προστασία του περιβάλλοντος, την οικολογική ανάπτυξη, τη δημοκρατική ολοκλήρωση ήταν αυτό που εισέπραξαν αρχικά ως καθημερινή μας επιδίωξη οι πολίτες.

Με αυτό το κόμμα ο Ελληνικός λαός το 2012 συναντήθηκε, το εμπιστεύτηκε, το τίμησε με την ψήφο του δυο φορές και το κατέστησε παράγοντα των πολιτικών εξελίξεων της χώρας σε μια ιδιαίτερα επώδυνη περίοδο.

Μας εμπιστεύτηκε γιατί :

- ξεχωρίζαμε ως νέος και διαφορετικός πολιτικός σχηματισμός απέναντι στο παλιό διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα

- αποφεύγαμε τον εύκολο καταγγελτικό λόγο
- καταθέσαμε εναλλακτικό σχέδιο για την έξοδο της χώρας από την κρίση με στόχο την ανάταξη της οικονομίας, τη μεταρρύθμιση του κράτους και την κοινωνική αλληλεγγύη.

Τονίσαμε ότι η κατάσταση στη χώρα μας δεν προέκυψε ως νομοτέλεια φυσικών νόμων, αλλά ως αποτέλεσμα των αδιέξοδων πολιτικών της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ. Πολιτικές οι οποίες εξέφρασαν και υπηρέτησαν το «συνεπή» και ανελέητο πυρήνα του οικονομικού και κοινωνικού νεοφιλελευθερισμού, διέλυσαν τον παραγωγικό ιστό της χώρας, διαμόρφωσαν καταστροφικά καταναλωτικά πρότυπα, εξάντλησαν τις αντοχές του λαού μας και διέρρηξαν τον κοινωνικό ιστό.

Η κρίση , τις τραγικές συνέπειες της οποίας βιώνει σήμερα ο Ελληνικός λαός δεν είναι μόνο οικονομική, αγγίζει όλες τις πλευρές της πολιτικής και κοινωνικής ζωής. Στον πυρήνα της βρίσκεται το πολιτικό σύστημα, ένα πολιτικό σύστημα που στηρίχθηκε:

- στην ανάπτυξη του πελατειακού κράτους που είχε ως φυσικό επακόλουθο τη διαπλοκή και τη διαφθορά,
- στην κρατικοδίαιτη ανάπτυξη ενός μη παραγωγικού ιδιωτικού τομέα,
- στην ιδιοποίηση δημόσιου πλούτου, της δημόσιας διοίκησης, των κοινωνικών υπηρεσιών, του περιβάλλοντος,

Η Δημοκρατική Αριστερά που οραματιστήκαμε είχε στόχευση να αλλάξει και να ακυρώσει τις πολιτικές που δημιούργησαν την κρίση και όχι να απενοχοποιήσει τους εκφραστές τους, διευκολύνοντας τους να επανέλθουν στο προσκήνιο .

Η Δημοκρατική Αριστερά στην περίοδο μεταξύ των εκλογών

Η Δημοκρατική Αριστερά απευθυνόμενη στον ελληνικό λαό προεκλογικά συμπύκνωσε τον πολιτικό της λόγο στο τρίπτυχο *“για την παραμονή της χώρας στην ευρωζώνη, με την οικονομία ζωντανή και την κοινωνία όρθια”*

Μπροστά στο φάσμα της χρεοκοπίας το κόμμα μας αποφάσισε τον Ιούνιο του 2012 να αναλάβει υπέρμετρες υποχρεώσεις σε σχέση και με τη θέση του κόμματος στη διάταξη των πολιτικών κομμάτων, όπως προέκυψε από τις εκλογές, αλλά και τον επιμερισμό ευθυνών για την ιστορική πορεία που οδήγησε την χώρα στην σημερινή κατάσταση.

Διαφωνήσαμε με την συμμετοχή, και ακολούθως με τον τρόπο συμμετοχής μας στην συγκεκριμένη κυβέρνηση και θεωρούμε ότι οι εξελίξεις μας δικαίωσαν. Η συνάντησή μας στη κάλπη των ευρωεκλογών με τους έλληνες ψηφοφόρους στην πρώτη εκλογική αναμέτρηση μετά τη συμμετοχή μας στη κυβέρνηση Σαμαρά – Βενιζέλου καταδεικνύει και το μέγεθος του λάθους της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Μπήκαμε σε λάθος κυβέρνηση, με λάθος τρόπο, πολιτευτήκαμε μέσα στην κυβέρνηση με λάθος τρόπο και πολιτική και δεν διαχειριστήκαμε ορθά την έξοδο μας από την κυβέρνηση.

- *Λάθος κυβέρνηση* : Δεν υπήρχε καμιά δυνατότητα για πολιτική συμφωνία σε κοινό πρόγραμμα εξόδου της χώρας από την κρίση μεταξύ ΔΗΜΑΡ και Ν.Δ. Ενώ μπήκαμε σε κυβέρνηση “ειδικού σκοπού” εμείς μιλούσαμε συστηματικά για εξάντληση της τετραετίας, δίνοντας την εντύπωση στρατηγικής συμπόρευσης με τη Ν.Δ.
- *Με λάθος τρόπο* : Αφού είπαμε στον ελληνικό λαό πως τα αίτια της κρίσης που βιώνει είναι οι ασκούμενες πολιτικές των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και ότι δεν θα απενοχοποιούσαμε εμείς το πολιτικό προσωπικό που έχει ευθύνες για την κατάσταση της χώρας, πριν αλέκτωρ λαλήσει τρεις και πριν η πρώτη εντολή σχηματισμού κυβέρνησης φύγει από τα χέρια του Σαμαρά εμείς τρέξαμε να

σώσουμε το υπάρχον πολιτικό προσωπικό και δυστυχώς όχι τη χώρα και το λαό.

- Την έξοδο μας από την κυβέρνηση τη διαχειριστήκαμε με τον πιο απαράδεκτο τρόπο, ως η μοναδική μας αγωνία να ήταν η εξυπηρέτηση των σχεδιασμών των χωροτακτών της πολιτικής ζωής του τόπου και η πολιτική επιβίωση μέρους των στελεχών μας σε άλλα πολιτικά σχήματα.

Η δικαιολογημένη πολιτικά και σε προοδευτική κατεύθυνση απόφαση μας για αποχώρηση από την Κυβέρνηση, δεν αιτιολογήθηκε άμεσα, συγκροτημένα και προγραμματικά στην κοινωνία, δεν παρουσιάσθηκαν τα βαθιά αίτια της ρήξης με τις δυνάμεις του δικομματισμού και γιατί όχι των πελατειακών συμφερόντων .

Δεν διατυπώθηκε με παρρησία από την ηγετική ομάδα από την πρώτη στιγμή της αποχώρησης ότι η δημοσιονομική προσαρμογή έτσι όπως επεβλήθη αλλά και όπως εφαρμόστηκε μεγάλωνε τις κοινωνικές ανισότητες, έπνιγε την ανάπτυξη και κάθε προσπάθεια παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας, ακύρωνε κάθε προσπάθεια εξυγίανσης της πολιτικής ζωής.

- Πολιτευτήκαμε με λάθος τρόπο και πολιτική ως κυβερνητικοί εταίροι, συμμετείχαμε στην κυβέρνηση με διακεκριμένες και σεβαστές προσωπικότητες του χώρου και όχι με στελέχη μας.

Από την πρώτη στιγμή η πολιτική της, κατ' επίφαση τρικομματικής κυβέρνησης, δεν λάμβανε ούτε προσηματικά υπ όψιν της τον προγραμματικό λόγο της Δημοκρατικής Αριστεράς στις ασκούμενες πολιτικές. Τα στελέχη που είχαν επιφορτιστεί με την παρακολούθηση του κυβερνητικού έργου συναγωνίζονταν με τους άλλους κυβερνητικούς εταίρους για το ποιος είναι περισσότερο κυβερνητικά παραγωγικός δίνοντας την εντύπωση ότι αδιαφορούν για το αξιακό φορτίο της Αριστεράς που διαχειριζόταν.

Η συμμετοχή σε μια συμμαχική κυβέρνηση δεν κρίνεται από την “ευγένεια” των προθέσεων αλλά από τις ασκούμενες πολιτικές.

Με τη συμμετοχή μας στην κυβέρνηση αναμέναμε ότι στην καθημερινότητα θα διαμορφώνονταν μια κουλτούρα συνεργασίας, συνεννόησης ανεκτικότητας και σεβασμού των προγραμματικών ορίων του κάθε κυβερνητικού εταίρου. Αντί αυτού

εισπράξαμε κλίμα αντιπαράθεσης και σύγκρουσης με την κοινωνία ως αυτή να ήταν μια κυβέρνηση της Ν.Δ. Και ακόμα χειρότερα, το περιβάλλον Σαμαρά και Βενιζέλου προσπάθησε συστηματικά να χρησιμοποιήσει το κόμμα μας ως άλλοθι και μηχανισμό απενοχοποίησης των πολιτικών ευθυνών τους.

Η κυβέρνηση Σαμαρά- Βενιζέλου με πρόσχημα τις διαπραγματεύσεις προώθησε ένα σχέδιο αντιμεταρρύθμισης, με κύριο στόχο τη συντριβή των δυνάμεων της εργασίας και την αποδιάρθρωση της συνοχής της κοινωνίας των πολιτών.

Η συμμετοχή μας στην τρικομματική ανέδειξε και πλήθος ζητημάτων που αφορούν τη δοκιμασία στην πράξη των ιδεών μας, του προγραμματικού μας λόγου, της αντίληψής μας για τη λειτουργία του κράτους, τη σχέση κράτους-πολιτικών κομμάτων αλλά και τη λειτουργία στελεχών του κόμματός μας. Και όλα αυτά αποτελούν πλούσια παρακαταθήκη για όλους μας και οφείλουμε να τα αξιολογήσουμε.

Το κοινό κυβερνητικό πρόγραμμα της τρικομματικής κυβέρνησης εξανεμίστηκε πριν καν δει το φως της ημέρας . Κατά την διάρκεια της συγκυβέρνησης αποδείχθηκε ότι οι περίφημες κόκκινες γραμμές μας ήταν ανύπαρκτες. Η κοινωνία εισέπραξε την εικόνα μιας ΔΗΜΑΡ που αποφεύγει μεν να συμπράξει σε ακραία μέτρα αλλά ταυτόχρονα αδυνατεί να προωθήσει δυναμικά τις αναγκαίες θεσμικές αλλαγές στο πολιτικό, διοικητικό και οικονομικό πεδίο. Για πολλούς λόγους αποτύχαμε να δώσουμε το στίγμα μιας «άλλης» διακυβέρνησης. Κι ετούτο κυρίως διότι ξεχάσαμε ότι όσο ορθές και αν είναι οι πολιτικές επιλογές στην κορυφή, αυτές αποδεικνύονται στο τέλος αναποτελεσματικές αν δεν στηρίζονται σε κόμματα και κοινωνικά κινήματα τα οποία εμπνέονται από τις μεταρρυθμιστικές δράσεις.

Το εκλογικό αποτέλεσμα δείχνει με ένταση ότι ο ελληνικός λαός μας έβαλε στο ίδιο κάδρο με τη Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ ως συνυπεύθυνους για τη διάλυση του Κράτους Πρόνοιας. Η ορθή αρχή της προάσπισης της συμμετοχής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ισοσταθμίζει από μόνη της τη βίαιη φτωχοποίηση και την εκθετική αύξηση της ανεργίας. Πέραν των τεράστιων ευθυνών της πολιτικής και οικονομικής ελίτ η οποία διαχειρίστηκε τις τύχες της χώρας μας μεταπολιτευτικά, οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι συνυπεύθυνες της κρίσης. Η υπεράσπιση της προοπτικής της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης περνάει από την σκληρή κριτική της

σημερινής Ευρώπης την οποία φοβούμαστε να κάνουμε για να μην μας κατατάξουν στους πάσης φύσεως Ευρωσκεπτικιστές με αποτέλεσμα να τους αφήνουμε το πεδίο ελεύθερο.

Το αξιακό μας φορτίο σείστηκε συθέμελα και από την προσβολή μιας βασικής αξίας της Αριστεράς, δηλ. της αρχής ότι η ποιότητα μιας κοινωνίας κρίνεται από την ικανότητά της να προασπίζει και να βελτιώνει την ευημερία και των πλέον αδυνάτων. Ξεχάσαμε ότι αριστερός μεταρρυθμισμός είναι αυτός που καταπολεμά τις ανισότητες και δίνει ίσες ευκαιρίες σε όλους μετατρέποντας τα προνόμια σε πεδία ίσων ευκαιριών, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

Ψηφίσαμε, η δεν αντιδράσαμε δεόντως, μεταρρυθμίσεις με τις οποίες οι “λίγοι και εκλεκτοί” νέμονται τα δημόσια αγαθά.

Η συμφωνία μας στην λογική του 4-2-1 για την στελέχωση των θέσεων ευθύνης του κρατικού μηχανισμού αποτέλεσε σοβαρότατη παρέκβαση από τις βασικές μας αρχές. Ανεξάρτητα από προθέσεις, ξεχάσαμε ότι το μεγαλύτερο ζήτημα ηθικής στην πολιτική είναι η κατάληψη του κράτους από τα κόμματα.

Απευθυνθήκαμε σε ένα ιδανικό «εθνικό ακροατήριο» ξεχνώντας ότι η κοινωνία συντίθεται από κοινωνικές ομάδες οι οποίες εκπροσωπούν αντιτιθέμενα πολλές φορές συμφέροντα. Έτσι χάσαμε το στίγμα των κοινωνικών μας αναφορών και μεταμορφωθήκαμε σε κόμμα γνώμης.

Η αμφιλεγόμενη στάση του κόμματος στα ζητήματα της οικολογίας (εξόρυξη χρυσού Σκουριές Χαλκιδικής, εκτροπή Αχελώου) έθεσε σε δοκιμασία έναν από τους βασικούς πυλώνες της υπαρξιακής μας υπόστασης

Η αποδιάρθρωση των όποιων υπολειμμάτων του κράτους πρόνοιας, η διάλυση των εργασιακών σχέσεων, η φορολογική μεταρρύθμιση που δεν ήρθε ποτέ, η πολυνομία και η αντιμεταρρύθμιση, οι αλλαγές στο πολιτικό σύστημα που αφέθηκαν σε εύθετο χρόνο, η εκποίηση του δημόσιου πλούτου στο όνομα της προώθησης των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου, η μετατόπιση του πλούτου από τους πολλούς στους λίγους, η διακυβέρνηση της χώρας με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, η αίρεση βασικών λειτουργιών του δημοκρατικού μας πολιτεύματος προκειμένου να συμπεριφερθούμε

“υπεύθυνα”, δηλ. κατά το δοκούν των αγορών **σε ένα χωρίς τέλος και «έλεος» για τη χώρα φαύλο κύκλο απαιτήσεων των δανειστών**, αποτέλεσαν βασικά στοιχεία της κυβερνητικής πολιτικής. Αυτά, σε συνδυασμό με τη ριζική αντίθεση στο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, την προσπάθεια επαναφοράς του γένους, την τροπολογία για την άμεση απέλαση μεταναστών κ.λ.π. συνθέτουν ένα επικίνδυνο μείγμα νεοφιλελευθερισμού και ακροδεξιάς ατζέντας.

Η θέση για ελπίδα αλλαγής πολιτικών από την παρούσα κυβέρνηση την επαύριο του ξεπουλήματος της ΔΕΗ, των αιγιαλών, των χαριστικών ρυθμίσεων στα εκδοτικά μεγαλοσυμφέροντα, του φυτέματος γεωτρήσεων σε κάθε γωνία της Ελλάδας μας εκθέτει σοβαρά. Η χώρα κυβερνήθηκε και κυβερνάται ως να επρόκειτο για μονοκομματική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Το χαλί πάνω στο οποίο ξεδιπλώθηκε η φασιστική δράση της ΧΑ υφαινόταν για χρόνια από τους ίδιους τους πρωταγωνιστές του πολιτικού συστήματος, η οικονομική κρίση απλά ξεγύμνωσε τους παίχτες και έδωσε τον πολιτικό χώρο και χρόνο για να πάρει εφιαλτικές διαστάσεις στην κοινωνία και στο πολιτικό σύστημα. Είναι οι πολιτικές και κοινωνικές αιτίες οι οποίες εξέθρεψαν το φαινόμενο του φασισμού και του νεοναζισμού ενώ η τρέχουσα οικονομική κρίση το έφερε στην επιφάνεια με ορμή. Οι αιτίες του φαινομένου είναι στο βάθος τους ιδεολογικές και καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα αντιλήψεων από το περιεχόμενο της εκπαίδευσης μέχρι και την αντιμετώπιση των μεταναστών. Και για το λόγο αυτό απαιτείται μια μακρόπνοη στρατηγική αντιμετώπισή του από τη Δημοκρατία μας.

Με την ανοχή μας, η ενδεχομένως και την ανεπάρκεια μας, θέσαμε σε κίνδυνο τρία συγκριτικά αναπτυξιακά πλεονεκτήματα μας

- την πολιτιστική μας κληρονομιά,
- την βιοποικιλότητα της ελληνικής φύσης και
- τον τουρισμό.

Δεν είναι όλες οι επενδύσεις παραγωγικές και θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί διότι στο βωμό μιας υποθετικής ανάπτυξης δεν μπορούν να ξεπουλιούνται τα πάντα, να καταστρέφεται το φυσικό περιβάλλον και οι κοινωνικές δομές οι οποίες οικοδομήθηκαν με μόχθο δεκαετιών.

Μεσούσης δε προεκλογικά της συζήτησης για τα μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα της χώρας, αλλά και για το προς τα πού και πως πορεύεται η χώρα μας στην Ευρώπη, μεγάλη μερίδα στελεχών του κόμματος ούτε κουβέντα, για το ποια είναι η πρόταση της Δημοκρατικής Αριστεράς. Αρκέστηκαν να κλείνουν τη φράση «Μεταρρυθμιστική Αριστερά» σε όλες τις πτώσεις της Αρχαίας Ελληνικής γλώσσας, και βασικά μόνον στην αφαιρετική, ώστε να επιταχύνουν τον πλήρη συντηρητικό εκμοντερνισμό της δικής τους «Ανανεωτικής Αριστεράς», και να επιταχύνουν έτσι την εκκόλαψη της πλατιάς «Κεντροαριστεράς» με μοναδικό σκοπό να αποτραπεί η μετατόπιση της πολιτικής ζωής του τόπου σε προοδευτική αριστερή κατεύθυνση από τη συντηρητική που βρίσκεται σήμερα ή να εξασφαλίσουν την πολιτική τους συνέχεια με άλλη πολιτική στέγη. Αλήθεια νοιάζονται για τις ασκούμενες πολιτικές;

Ο Ελληνικός λαός στην κάλπη των Ευρωεκλογών απέρριψε την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική. Αποδοκίμασε με την ψήφο του τα τρία κόμματα που ανέλαβαν τη σωτηρία του το 2012 και συγκρότησαν την κατ' επίφαση τρικομματική κυβέρνηση του κ. Σαμαρά. Η Δημοκρατική Αριστερά συνεντρίβη γιατί δεν έπεισε κανέναν για τους λόγους συμμετοχής της στην κυβέρνηση Σαμαρά. Τοποθετηθήκαμε από την κοινωνία στο κάδρο των κυβερνητικών των συστημικών πολιτικών δυνάμεων.

Για μια νέα κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία, με ισχυρή την παρουσία της Αριστεράς

Η Δημοκρατική Αριστερά, αλλά και ιστορικά το ρεύμα ιδεών της Ανανεωτικής Αριστεράς σε όλες τις εκφάνσεις του, ήταν πάντα και είναι, αντίπαλο προς το φαύλο πολιτικό σύστημα, το πολιτικό προσωπικό που το συντηρούσε αλλά και τους κομματικούς - πελατειακούς μηχανισμούς που εξέθρεψε .

Η Δημοκρατική Αριστερά προσπαθεί να αποσαφηνίσει τη σχέση των ιδεών της Αριστεράς με το πρόβλημα διεύθυνσης της υπαρκτής κοινωνίας. Δηλαδή, θέτει υπό διαπραγμάτευση τις κυρίαρχες ιδέες μαχόμενη για μια νέα αντίληψη της πραγματικότητας. Αντίληψη που στοχεύει στην υπέρβαση μιας κοινωνίας

κατακερματισμένων συμφερόντων και τη μετατροπή των χώρων προνομίων σε πεδία ίσων ευκαιριών.

Η διέξοδος από την κρίση είναι υπόθεση των δυνάμεων που στο πλαίσιο μιας κοινωνίας αλληλεγγύης παράγουν και δημιουργούν, και που σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να εκφραστούν από την παρούσα κυβέρνηση. Αυτή η κυβέρνηση πρέπει να φύγει.

Προκειμένου να βρούμε διόδους διεξόδου από την κρίση οφείλουμε να αναμετρηθούμε με το παρελθόν μας, να ριζώσουμε στην κοινωνία, να δώσουμε ζωτικό χώρο στις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου, να πείσουμε ότι η πολιτική είναι ταυτόχρονα πράξη και ηθική δέσμευση. Οφείλουμε να συμβάλουμε σε ένα μεταρρυθμιστικό κίνημα που θα δημιουργήσει μια κοινωνία ισότητας ευκαιριών, πλουσιότερη πολιτισμικά και ηθικά, με μεγάλες καινοτομίες και εκσυγχρονισμούς στο πεδίο της παραγωγής των κοινωνικών, πολιτισμικών και περιβαλλοντικών αγαθών. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να δώσουμε μια νέα διάσταση στη σχέση μεταξύ προσωπικής ευημερίας και κοινωνικής αλληλεγγύης. Μόνο έτσι μπορούμε επίσης να δώσουμε προοπτική διαρκείας στο κόμμα μας.

Στις παρούσες συνθήκες κοινωνικής, οικονομικής, πολιτικής κρίσης και κυρίως κρίσης αξιών και θεσμών, αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης, της αδιαφορίας και του θατσερικού γνωμικού “η κοινωνία δεν υπάρχει”, η Δημοκρατική Αριστερά κατανοεί βαθύτατα την ανάγκη μιας εθνικής συνεννόησης των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων στο όνομα των εθνικών προτεραιοτήτων. Προτεραιότητες οι οποίες όμως δεν είναι μονοσήμαντα καθορισμένες αλλά εκφράζουν συμβιβασμούς μεταξύ υπαρκτών πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων. Για να είναι αποτελεσματική μια νέα εθνική συνεννόηση είναι απαραίτητη η διαμόρφωση μιας νέας κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας, με σημαντική την παρουσία της Αριστεράς.

Η αναστροφή της καταστροφικής πορείας της χώρας και η απαρχή διεξόδου από την πολυδιάστατη κρίση δεν μπορεί παρά να στηριχθεί στην αύξηση της απασχόλησης και στις δυνάμεις που παράγουν, δημιουργούν, επινοούν, καινοτομούν και επιχειρούν στο πλαίσιο μιας κοινωνίας αλληλεγγύης.

Για μας στη Δημοκρατική Αριστερά είναι επιτακτική ανάγκη η εθνική

συνεννόηση των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων. Για να είναι αποτελεσματική όμως μια νέα εθνική συνεννόηση απαιτείται η διαμόρφωση νέας κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας.

Την πρωτοκαθεδρία στην πολιτική και οικονομική ζωή της χώρας παίρνουν η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και η μεταρρύθμιση του κράτους. Πρόκειται για διαδικασίες με ορίζοντα δεκαετίας, διαδικασίες οι οποίες επανατοποθετούν τα ζητήματα του προγραμματικού λόγου, των κοινωνικών και πολιτικών συμμαχιών. Είναι αυτονόητο ότι στην πορεία αυτή η Ν.Δ. δεν αποτελεί στρατηγικό μας εταίρο και το ΠΑΣΟΚ, το οποίο σήμερα ταυτίζεται με το σύνολο των συντηρητικών πολιτικών, δεν μπορεί να είναι συνομιλητής μας.

Η συνάντησή μας με το άλλο τμήμα της Αριστεράς που είναι προ των πυλών για τη διακυβέρνηση της χώρας θα είναι μια σχέση διαλόγου, συνθέσεων και αντιπαραθέσεων στην προσπάθεια διαμόρφωσης της προγραμματικής βάσης της νέας πλειοψηφίας ως βασικής προϋπόθεσης; για μια άλλη πολιτική πρόταση σε προοδευτική αριστερή κατεύθυνση. Η συνάντηση μας με αριστερές και προοδευτικές δυνάμεις σε ένα εναλλακτικό σχέδιο εξόδου από την κρίση με στόχο την κοινωνία όρθια και την οικονομία ζωντανή, πρέπει να διασφαλίζει την ευρωπαϊκή προοπτική, με όρους δημοκρατίας και κοινωνικής συνοχής και να μετατοπίζει την πολιτική ζωή του τόπου σε προοδευτική και αριστερή κατεύθυνση. Επαναδιατυπώνοντας την πρόταση μας για την προοδευτική παραγωγική Ανασυγκρότηση της χώρας και την εξυγίανση της πολιτικής ζωής.

Η διαμόρφωση και διατύπωση μίας εναλλακτικής προοδευτικής πρότασης εξουσίας, δεν μπορεί να γίνει με τον εγκλωβισμό μας στις διεργασίες της Κεντροαριστεράς, ούτε και με τα ευχολόγια περί αλλαγών στις ασκούμενες πολιτικές από τη σημερινή συντηρητική διακυβέρνηση, αλλά με προοδευτικές και αριστερές συμμαχίες για μία άλλη διακυβέρνηση.

Η σημερινή πολυσύνθετη κρίση οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική και οικολογική, μας βάζει μπροστά σε τεράστια ερωτηματικά και τεράστιες προκλήσεις, που ζητούν απάντηση. Και ίσως η πιο σημαντική από αυτές τις προκλήσεις είναι εκείνη που σχετίζεται με την οικολογική κρίση, την οικονομική μεγέθυνση και την εργασία.

Η Δημοκρατική Αριστερά, πηγαίνοντας προς το συνέδριο της, πρέπει να έχει πολιτική πρόταση που να απαντά χωρίς αμφισημίες στα μεγάλα προβλήματα το δε σχέδιο της να συνιστά ρήξη με τις κυρίαρχες πολιτικές και τις κατεστημένες λογικές. Πρέπει να προωθήσει ένα πλαίσιο πολιτικών που να αποτρέπουν την κοινωνική αποδόμηση, να ελαχιστοποιεί τις επιπτώσεις στο βιοτικό επίπεδο, να προωθεί ώριμες αλλαγές, να δημιουργεί ευρύτερες συσπειρώσεις και πάντα βέβαια με στόχο η κοινωνία να σταθεί όρθια και η οικονομία ζωντανή.

Η πολιτική έκφραση του χώρου του δημοκρατικού σοσιαλισμού αλλά και η προοδευτική διακυβέρνηση της χώρας δεν θα είναι προϊόν επιλογών εκδοτικών συμφερόντων αλλά κοινωνικών διεργασιών, μόνο έτσι η Δημοκρατική Αριστερά θα είναι παρούσα στις πολιτικές εξελίξεις.

Φιλοδοξούμε να συναντηθούμε με τους πολίτες και τις συλλογικότητες του ευρύτερου χώρου του δημοκρατικού σοσιαλισμού, της πολιτικής οικολογίας και τους ανένταχτους αριστερούς. Η Δημοκρατική Αριστερά ήρθε στο πολιτικό προσκήνιο προκειμένου να δηλώσει το τέλος της μεταπολίτευσης και όχι τη διαίωνιση του τέλους της.

Η Δημοκρατική Αριστερά αποτελεί υπό τις σημερινές συνθήκες τη σημαντικότερη εγγύηση για τη συγκρότηση του χώρου του δημοκρατικού σοσιαλισμού και η πολιτική της αυτονομία είναι αδιαπραγμάτευτη.

Παρά το δύσκολο του εγχειρήματός στο συνέδριο, η ανασυγκρότηση της Δημοκρατικής Αριστεράς είναι ο στόχος, το μήνυμα είναι πως η Δημοκρατική Αριστερά, δεν ρευστοποιείται, δεν ετεροπροσδιορίζεται, δεν εκχωρείται και θα είναι παρούσα στις πολιτικές εξελίξεις ως το κόμμα της Ανανεωτικής Αριστεράς και της πολιτικής Οικολογίας.

Κάθε προσπάθεια ρευστοποίησης του εγχειρήματος της Δημοκρατικής Αριστεράς θα μας βρει αντίθετους. Είμαστε διακριτό και χρήσιμο ρεύμα ιδεών στην *Ελληνική κοινωνία έχουμε εμπλουτίσει τον πολιτικό και προγραμματικό μας λόγο. Σ' εμάς εναπόκειται να καταστήσουμε το συνέδριό μας αφετηρία μιας νέας ανοδικής πορείας.*

